

førligt. Jeg er derimod ganske enig med dem i, at det vilde være et Gode, om Soutenørvæsenet blev ramt, og om man fik indskrænket Bordellernes Antal. Jeg er ligeledes ganske enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen), naar han talte om det uheldige i, at der var sat Straf for den, der overfører Smitte ved Utugt, men ikke Straf for den, som gør det i Ægteskab. Jeg mener, at der næsten burde være større Straf dertil, naar det skete i Ægteskab. Naar man i det hele taget træffer Foranstaltninger til Hindring af Udbredelse af Syfilis, kunde det være godt at have Opmærksomheden henvendt paa Ægteskabet, og træffe Bestemmelser om et vist Tidsrum, inden for hvilket Folk ikke maatte gifte sig, naar de havde haft venerisk Sygdom. — Saa er der § 5. Her skal jeg erkende, at det er et Gode, naar de, der lide af venerisk Sygdom, kunne faa fri Kur og Pleje, uanset om de have Raad til at betale det. Men det er paa en Maade et tvivlsomt Gode. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Philipsen) mente, det geraadede Danmark til stor Ære, at vi havde denne Bestemmelse, og han vilde gaa saa vidt, at det skulde være en Statsforanstaltning. Jeg tvivler imidlertid paa, at Landboerne i denne Sal ville være saa overordentlig begejstrede ved Tanken om at skulle betale for Behandlingen af al den Syfilis, der erhverves her i Kjøbenhavn. Jeg synes, der kan være en vis Retfærdighed i, at den By, der særlig producerer den, kommer til at lide særlig derunder. Hvad angaar det at give alle og enhver fri Behandling, er det jo paa en vis Maade, stort set, rigtig; thi saa kommer jo ogsaa enhver straks under Lægebehandling, men paa den anden Side kan man sige, der er noget uretfærdigt i, at en Mand, der har en anden Sygdom, som er erhvervet paa mere uskyldig Maade, Brystsye eller anden Sygdom, ikke faar fri Hospitalspleje, mens de, der have Syfilis eller Gonorrhé, faa det, uanset om de have Raad til at betale selv. Jeg synes, det var rimeligt, at den, der havde Raad til at betale senere, kom til at betale. Jeg mener ikke som mange, at den Mand, der har erhvervet sig en venerisk Sygdom, er mere usædelig end en anden, som er saa heldig og ikke faar den. Men jeg synes, der er ingen Grund til at sige, at de, der have Raad til at betale, skulde være fri for at betale. Med Hensyn til Betalingspørgsmaalet vil jeg nævne en lille Ting, som navnlig angaar Provinserne. Der behandles veneriske Sygdomme paa

offentlig Regning af Distriktslægen. Der er en gammel Bestemmelse, som siger, at Distriktslægen erholder 8 Kr. for vedkommendes Behandling, men faar dem kun, naar vedkommende bliver helbredet. Det er jo lidt misligt, da vi jo have hørt udvikle, at der kan gaa 10—20 Aar hen, før det kan afgøres, om han er det. Jeg synes, denne Bestemmelse er uretfærdig. Der staar i Bestemmelsen, at det forudsættes, at vedkommende skal komme sig, men det er lidt urimeligt at forudsætte det. Jeg har omtalt § 11, hvor jeg synes, der kunde være noget at rette. — Dernæst kommer jeg til § 12. Her er indløbet en uheldig Ting, som maaske kan rettes. Man har væsentlig taget disse Bestemmelser efter Lov af 10de April 1874, men ikke taget i Betragtning, at denne Lov af 1874 kun omhandler Visitation og Behandling af Kvinder. Loven her omhandler jo derimod ogsaa tvungen Undersøgelse af Mænd. Der staar nu i § 12, at tvungen Undersøgelse af en Kvinde skal foretages af en kvindelig Læge osv. Jeg synes, at selv om man holder nok saa meget paa Kvindens Rettigheder, burde man holde lige saa meget paa Mandens og sørge for, at han blev at undersøge af en mandlig Læge. Dette har ikke saa stor Betydning i Øjeblikket, men den Tid kan let komme, da en Del af de offentlige Læger bliver Kvinder, og der er ikke noget til Hinder for, at en Kvinde bliver ansat som Distriktslæge. Naar man tager en saadan Bestemmelse for Kvindens Vedkommende, burde man dog træffe den samme for Mandens Vedkommende. Det er nogle af de væsentligste Indvendinger, jeg har mod hele dette Lovforslag. Jeg har i det hele taget kun taget Ordet, fordi jeg som eneste Læge i dette Ting vilde advare de Herrer, som se Sagen udelukkende fra et moralsk Synspunkt, lidt imod, at man ikke ved det ene Gode, man opnaaede ved at afskaffe Kontrollen, faldt i noget, som var værre. Jeg tror for mit Vedkommende, at er der nogen Sygdom, der er en Ulykke baade for Individet, Slægten og Samfundet, og som kan siges at opfylde det gamle Ord: at Fædrenes Misgerninger hjemses paa Børnene i tredje og fjerde Led, er det Syfilis og veneriske Sygdomme i det hele taget. De Herrer komme sikkert med dette Lovforslag i den bedste Hensigt og Mening, men jeg tror dog, at man paatager sig et Ansvar og skal have nogen Betænkelighed ved at gaa saa vidt, som de gaa. Man skal vistnok være bange for ganske at afskaffe Lægekrollen, thi som jeg sagde før: